

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, JULY 6, 1943

NO. 157

Jadralnik je preletel Atlantik

London, 5. jul. — Prva prekušnja, da bi se vleklo težko obloženo jadralnik preko Atlantika, se je sijajno obnesla in s tem je odprta letalstvu nova pot za prevoz materiala po zraku. (Jadralnik je letalo, ki nima motorja in ki ga vleče drugo letalo za seboj).

Ta jadralnik, s katerim so prvič poskušali vožnjo na daljši polet, so naložili z raznimi potrebščinami za armado. Vleklo ga je pa dvomotorno transportno letalo, Douglas izdelka. Razdalja 3.500 milj sta napravila v 28 urah.

Ta jadralnik, ki je prvi preletel Atlantik, ima 84 čevljev šitih preko peruti ter lahko nese

eno tono in pol teže. Zgrajen je bil v New Yorku.

Jadralnik sta krmarila škadronski vodji Seys in Gobeil od angleške zračne sile, dočim sta vodila letalo, ki je vleklo jadralnik, Kanadčana, poročnika Longhurst in Thomson.

Predno so se spustili z jadralnikom preko morja, so imeli ž njim mnogo poskusnih poletov nad celino.

Od Montreala je imel jadralnik slabo vreme. Vzelo je vlačilno letalo tri ure, predno je moglo potegniti jadralnik na 9.000 višine. Toda kmalu se je vreme izboljšalo in "vlak" je premostil Atlantik brez vsake neizgode in natančno po določenem času.

Nemci pričakujejo vsak čas ruske ofenzive v zapadnem Kavkazu

London. — Nemški radio je včeraj zatrjeval, da je premikanje čet na ruski fronti gotovo in da se lahko vsak čas pričakuje ofenzive ruske armade. Ravno kje bodo Rusi udarili, Nemci ne povedo. Toda neprestano bombardiranje nemških pozicij v zahodnem Kavkazu da soditi, da nameravajo Rusi pognati Nemce iz zadnjih postojank v Kavkazu.

Nemci priznavajo, da jim Rusi ogrožajo hrbet pri morskem ožini Kerč, ki vodi iz Kavkaza na polotok Krim.

V osmih mesecih bo manj živil, pa večja draginja, svari Hoover

New York. — Bivši predsednik Hoover je izjavil, da vladna administracija ni s tem, da bo dajala producentom živil denarno podporo, rešila vprašanje prehrane, ampak jo je samo odložila. V 8 mesecih bo draginja večja, hrane bo pa zmanjkovalo, je rekel.

Hoover je svetoval, naj bi bil imenovan poseben vojni koncil, ki bi vodil ves vojni program. Na vprašanje, koliko časa bo še trajala vojna po njegovih mislih, je rekel, da če smo pametni, se bomo pripravili še na štiri leta vojne.

Premogokopi obratujejo zdaj skoro 100 odstotno

Pittsburgh, Pa. — Tako uniija premogorjev kot premogovne družbe pričakujejo, da bodo premogokopi obratovali v torek 100% normalno. Včeraj, ko je dežela praznovala narodni praznik, so delali skoro vsi unijski premogorji. To je prvič v zgodovini dežele, da so premogokopi obratovali na tak praznik.

Vsi delavci, ki so delali v pondeljek v premogovni industriji, so dobili plačano čas in pol na uro.

Katera je največja država na svetu

O tem ni potreba prav nobenega uganjanja, ker ni nobenega vprašanja, da je danes največja država na svetu "samostojna" Hrvaška. Svojega kralja ima namreč v Rimu, svojega regenta v Bučimpešti, sedež svoje vlade v Berlinu, a država je tako velika, da sploh nima nobene meje. Torej katera svetovna država se more ž njo kosati?

FESTIVAL SVOBODE JE BIL SIJAJNO PRAZNOVAN

Festival svobode, ki bi se bil moral vršiti v nedeljo večer v mestnem stadionu v Clevelandu, se je vršil sinoči. Nad 80.000 oseb se je udeležilo, kot zatrjuje policija. Program je bil sijajno proizvajan in zlasti je bil impozanten nastop narodnih noš, med katerimi so se zelo lepo postavile tudi naše Slovenke, 22 po številu.

Pred programom v stadionu je bila po mestu vojaška parada. Nad 50.000 oseb jo je gledalo. Dve uri in pol so korakali naši krepki vojaki, predno so se vsi zvrstili.

Osem oseb je izgubilo življenje v avtni koliziji

Marienville, Pa. — Tri milje južno od tega mesta sta včeraj na deželnih cestah dva avta in v hipu sta bila oba v plamenih. Sedem oseb je zgorelo, ena je bila pa pri koliziji ubita.

Eden avtov je bil iz newyorške države, drugi iz Ohio. Vseh zgorelih sedem oseb je bilo v newyorškem avtu, v katerem so bile vjete kot v pasti. Osmi žrtev je bila pa spoznana iz ohijškega avta, neka Mrs. Catherine Boland, Akron, O.

"Invazija" s Kanade

V nedeljo večer so prileteli sem od Kanade gosti roji "kanadskih vojakov", ki so se pustili na tla pokrajin ob jezeru. Obesili so se p oknih in stenah in po cestah so jih avtna kolesa mastila nadebelo.

Bombniki so zopet razbijali Kolin

Italijani sami uničujejo pristaniške naprave po Siciliji

Gl. stan zaveznikov v Afriki. — Fotografije nad pristanišči po Siciliji so pokazale, da Italija sama razstreljuje pristaniške naprave, najbrže z namenom, da ne bi služile zaveznikom pri invaziji. To se je zlasti pokazalo na pristanišču Trapani, ki leži na severni Siciliji.

V nedeljo je rimski radio poročal, da so sovražni bombniki v nedeljo bombardirali Ostio in Fiumicino ob izlivu Tibere v morje. Dalje je trdil rimski radio, da so sovražni bombniki opetovano letali nad premestji Rima v nedeljo večer in da so streljale nanje protizračne baterije.

Grški kralj pripoveduje narodu o invaziji

Kairo. — Grški kralj je govoril narodu v domovino po radiu in namignil, da lahko vsak čas pričakuje invazijo zaveznikov na grško ozemlje.

"Prepričan sem, da ste vi v Grčiji pripravljeni storiti svoj delež ter da ste pripravljeni sodelovati z onimi, ki vam hočejo pomagati s tem, da se bodo izkrcali na ozemlju Grčije ter se vam pridružili," je govoril kralj.

Obljubil je tudi narodu, da takoj, ko bo Grčija zopet osvobodjena, se bodo vršile volitve v narodno skupščino.

Hitlerjeva knjiga "Mein Kampf" je sedaj izšla tudi v hrvaščini

Washington. — Ustaška založba je ubogala povelje svojih gospodarjev ter je nedavno izdala v Zagrebu Adolf Hitlerjev "Mein Kampf" v hrvaškem prevodu. Knjigo, katero kvizlinški režim u r a d n o podpira, bodo morali prebrati vsi državni uradniki.

Poročilo o tej publikaciji je nedavno oddal preko radia berlinski radio. Vse one kraje v knjigi, v katerih se zrcali Hitlerjevo zaničevanje do vseh Slovanov, so iz te najnovejše verzije nacističnega "svetega pisma" seveda črtali.

Sin nemškega maršala je bil aretiran

Stockholm. — Neke vesti poročajo, da so oblasti prijele sina nemškega feldmaršala von Brauchitscha, ki je bil nekoč vrhovni poveljnik nemške bojne sile. Sin je razširjal neko pismo, ki ga je napisal njegov oče, v katerem ostro obsoja zadržanje nemškega vrhovnega poveljstva v tej vojni.

Vladni odbor ni dovolil zvišanja tiskarjem

Narodni vojni odbor ni hotel privoliti tiskarski uniji zvišanja 7½c na uro, za kar je vprašala unija. Dovolil pa je unijskim tiskarjem en teden plačanih počitnic. Tiskarji dobivajo zdaj \$1.45 na uro.

Nocoj je važna seja

Društvo sv. Marije Magd. št. 162 SKSJ ima nocoj važno sejo ob navadnem času. Tajnica bo pobirala asesment od šestih naprej.

Angleži so bombardirali tudi Hamburg, dočim so ameriške zračne trdnjave razbijale po Franciji. 40 bombnikov se ni vrnilo z napada.

London, 5. jul. — Angleška zračna sila je zopet poletela nad Kolin in neprestano 45 minut metala bombe v to mesto, ki je že prej okusilo toliko zračnih napadov. Del angleških bombnikov je pa obiskalo Hamburg. Velike formacije ameriških zračnih trdnjav so pri belem dnevu napadale po Franciji in sicer so obiskale Nantes, Le Mans in La Pallice.

Ta zračni napad so plačali Angleži z izgubo 32 bombnikov. Amerikanci so jih pa izgubili osem.

Angleški letalci, ki so se vračali z napada nad Kolin poročajo, da so bombe zanetile požare, ki so bili vidni 150 milj daleč.

Tarče, ki so jih obiskali ameriški bombniki, so zelo važne. Nantes in La Lalice sta važni bazi za podmornice, dočim so v Le Mansu važne tovarne za gradnjo letal.

Ameriški letalci poročajo, da so jih skušali ustaviti roji sovražnih letal, katerih so naše trdnjave mnogo sklatile na tla. Nek ameriški avijatičar je ob povratku izjavil, da imajo zdaj eno tarčo manj, da tovarno v Le Mansu lahko izbrišejo z liste, ker je enostavno ni več.

Angleži so izvedli že drug zračni napad na Kolin v teku enega tedna. V obeh napadih so zgubili 57 bombnikov, toda škoda, ki jo je povzročila, ni mogoče oceniti.

Zopet se širijo govore, da je Hitler bolan

Bern, Švica. — Dejstvo, da zadnje čase Hitlerja ne omeni skoro noben nemški časopis, je zopet dalo povod govoricam, da je Hitler resno zbolel in da mora počivati. Baje je živčno tako sesut, da se ne more več javno udeleževati.

Odkar je Hitler poklical osiške satelite na posvetovanje v Berchtesgaden, ni bilo Hitlerjevo ime nobenkrat omenjeno v nemškem časopisu. Uradnih poročil seveda, o tem ni in se o Hitlerjevi bolezni samo ugiblje.

Francoski general Giraud na potu v Ameriko

Alžir. — General Giraud je imenoval poveljnikom vseh francoskih čet v Severni Afriki generala Juina. General Giraud je na potu v Washington na povabilo predsednika Roosevelta.

Seja Euclid Rifle kluba

Jutri popoldne bo seja Euclid Rifle kluba na Močilnikarjevi farmi. Važno je, da se udeležijo seje vsi člani.

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVE — Plave znamke K, L in M so veljavne do srede. Znamke N, P in Q bodo veljavne do 7. avgusta.

MESO, sir, sirovo maslo itd. — Rdeče znamke P in Q so veljavne zdaj; R postane veljavna 11. julija, S 18. julija; vse te so veljavne do 31. julija.

KAVA — Znamka št. 21, ki kupi en funt kave, je veljavna do 21. julija.

SLADKOR — Znamka št. 13, ki kupi pet funtov sladkorja, je veljavna do 15. avgusta. Znamki 15 in 16, vsaka za pet funtov sladkorja za prezerviranje, sta veljavni do 31. oktobra. Kdor bi rad več sladkorja za prezerviranje, mora napraviti prošnjo pri odboru za racioniranje.

ČEVLJI — Znamka št. 18 je veljavna do 31. oktobra.

GAZOLIN — Znamka št. 6 iz knjige A je veljavna do 21. julija. Prošnjo za novo knjigo A lahko napravite že zdaj pri svojem odboru za racioniranje. Prošnjo dobite, jo izpolnite, jo pošljite po pošti in po pošti boste dobili novo knjigo.

BOJNA FRONTA

POMORSKA bitka se je razvila med ameriško in japonsko mornarico v zalivu Kula pri Solomoni. Izid bitke ob tem času še ni znan. Amerikanci prodirajo proti japonski bazi Munda.

SREDOZEMLJE — Angleški Commandos so vprizorili napad na otok Kreto. Napad je bil največ poizvedovalnega značaja, da vidijo sovražnikovo moč na otoku.

SIKORSKI — V nedeljo večer se je smrtno ponesrečil v letalski nezgodi poljski premier general Vladislav Sikorski. Vsega skupaj je bilo ubitih 15 oseb, ko je treščil na zemljo avijon kmalu zatem, ko je odletel iz Gibraltarja. Sikorski se je vračal v London od pregledovanja poljskih čet v Palestini.

RUSIJA — Nemci so odprli novo ofenzivo na 200 milj dolgi fronti med Orlom in Belgorodom. Rusko poročilo trdi, da so prvi nemški sunek Rusi ustavili. V enem dnevu so Rusi uničili Nemcem 586 tankov in 203 letal.

SICILIJA — Ameriški in angleški bombniki so za praznovanje 4. julija razbijali po Siciliji, kjer jih je sprejelo kakih 200 sovražnih letal. Zavezniški letalci so jih sklatili 43.

Sovjetski poslanik je postal ambasador

London. — Jugoslovanski kralj Peter je sprejel v svečani avdijenci dosedanega poslanika Sovjetske Unije, Aleksandra Efremoviča Bogomolova, ki je izročil akreditna pisma kot novo potrjeni ambasador Rusije. S tem je bilo rusko poslanstvo na jugoslovanskem dvoru povišano v ambasado.

Obisk iz Chicaga

Pri Leskovčevih na Hubbard Rd., Madison, O. je na obisku za par dni Anton Zupančič in njegov sinko Bobbie. Zupančič je sorodnik Mrs. Leskovic. Čikanom se ti kraji zelo dopadejo.

Novi grobovi

Joseph Hrovat

Po dalši bolezni je umrl na svojem domu dobro poznani rojak Joseph Hrovat, star 66 let. Stanoval je na 6713 Edna Ave. Doma je bil iz Žužemberka, odkoder je prišel v Ameriko pred 42 leti.

Pokojni je bil eden glavnih stebrov cerkve sv. Vida, ki je vedno rad pomagal pri vsaki stvari za korist župnije. Bil je večkrat izvoljen cerkvenim odbornikom in tudi zdaj je bil gl. odbornik. Njegov sin Victor, ki je poslovođa pri podružnici Cleveland Trust banke na Superior Ave. in 120. cesti, je bil cerkveni odbornik, ko se je gradila nova cerkev.

S svojo soprogo Terezijo sta skrbno vzgojila veliko družino, štiri sinove in pet hčera, ki so vsi v dobrih službah. Edward in Dorothy sta uslužbena na Cleveland Trust banki na 55. cesti in St. Clair Ave.

Pokojni zapušča tukaj žalujočo soprogo Terezijo, roj. Kristan, doma iz St. Vida pri Stični, štiri sinove: Victor, Edward, Joseph in John, ter pet hčera: Mrs. Mary Davinroy, Mrs. Alice Holicky, Mildred, Helen in Dorothy, vnuke in več drugih sorodnikov.

Bil je član društva sv. Vida, št. 25 in sv. Antona št. 138 C. K. of O. Pogreb bo v četrtek dopoldne ob 9:30 iz Zakraskovega pokopnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Naj bo dobremu možu ohranjen blag spomin, preostalim pa iskreno sožalje.

John Nosse

Iz poznane Nossetove družine je umrl John Nosse, ki se je nahajal zadnja tri leta v Geneva, O., na farmi pri Frank Puglesse. Umrl je v nedeljo popoldne v starosti 62 let. Doma je bil iz Strug na Dolenjskem.

Tukaj zapušča štiri sinove: John, Joseph, Albert, ki se nahaja v armadi nekeje v Afriki in Williams, v stari domovini po zapuščena enega brata. Bil je član društva sv. Vida, št. 25 SKSJ. Pogreb bo v četrtek dopoldne ob 10:30 iz Grdinovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalim sožalje.

Lovrenc Rokavec

V Mestni bolnišnici je umrl Lovrenc Rokavec, star 62 let, širom naselbine poznani stavebenik. Bil je marljiv in vesten stavebenik, ki je mnogim postavil lepe domove. Dom družine se nahaja na 705 E. 162. St.

Tukaj zapušča žalujočo soprogo Frances, roj. Korinšek, doma iz Moravske župnije, dočim je bil pokojni doma iz Krajnega brda, fara Krašnja, p. d. Tomaškovo. Zapušča tudi sina Larryja, ki služi v armadi in ki je prihitel k bolniški postelji očetra ter bo ostal doma do pogreba. Dalje zapušča tri hčere: Anna Leposa, Frances in Amelia Schwartz ter brata Franka in vnuke. Bil je član sam. društva Presv. Srca Jezusovega. Pogreb oskrbuje Grdinov pokopni zavod. Prupio bo ležalo v Želetovem pokopnem zavodu, 458 E. 152. St. Pogreb bo v petek jutraj ob devetih v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo. Naj mu bo miren počitek v ameriški zemlji, preostalim sožalje.

Anton Ravnikar

V nedeljo zvečer je umrl v Mestni bolnišnici rojak Anton Ravnikar, samski, star 52 let. Stanoval je na 14311 Darwin Ave. Doma je bil s Pokojišča pri Borovnici. V Clevelandu zapušča mnogo prijateljev, v Lorainu brata Franka, v Cairnbrook, Pa. sestro Frances Mele, dva nečaka, mornarja Adolph Ravnikar in Pvt. Philip Mele. Bil je član društva V boj št. 53 SNPJ in Blejskega jezera št. 27 SDZ. Pogreb bo v četrtek ob desetih iz Svetkovega pokopnega zavoda, 478 E. 152. St. na Lakeview pokopališče. Naj počiva v miru, preostalim sožalje.

Lukičev pogreb

Pogreb pokojnega Petra Lukiča je bil prestavljen do srede, ker bo prišel sin iz Alaske na pogreb, ki bo v sredo ob 1:30 iz Grdinove kapele po pravoslavni obredih.

Kanonada preko Rokavskega preliva

London, 5. jul. — Angleške težke baterije so danes odprle ogenj in metale težke izstrelke preko Rokavskega preliva. Topovi so grmeli neprestano 15 minut. Nato so se po glasile nemške baterije na francoskem obrežju in obstreljevale angleško obalo.

Četrta obletnica

V cerkvi sv. Lovrenca je bila danes darovana masa za pokojnim Joseph Brožičem v spomin četrte obletnice njegove smrti.

Zelo važna seja

Društvo Waterloo Camp 281 WOW bo imelo v četrtek ob osmih zvečer zelo važno sejo, na katero je vabljeno vse članstvo.

Naši vojaki

Mornar Eddie Verbič, ki služi pri obrežni straži v Clevelandu, se želi javno zahvaliti mladinskim organizacijam fare sv. Vida za poslano darilo.

Mr. in Mrs. Matt Modic iz 1146 E. 76. St. sta dobila pismo od generalnega majorja G. C. Brant-a, U. S. Army Randolph Field, Texas, da sta lahko ponosna na sina Michaela, ki je preстал vse izpite za letalskega kadeta in da se bo pričel zdaj vežbati za pilota. Čestitke!

Pfc. Frank Sorn, sin Mr. in Mrs. Martin Sorn, ki vodita znano restavracijo na 6034 St. Clair Ave. je graduiral v Truax Field, Madison, Wis. kot radijski mehanik. Čestitamo.

Korporal Albin J. Dolence, sin Mr. in Mrs. Joseph Dolence iz 1131 E. 63. St. je prišel domov na dopust za 10 dni. Njegov naslov pri vojaki je: Cpl. Albin J. Dolence, Co. "G," 43 A. R., Apo 262 Camp Campbell, Kentucky.

Njegov br Frank je bil te dni povišan vporopala. Njegov naslov je: Cpl. Frank J. Dolence, Student Sqd III L. V. A. A. F. Class 43-31, Las Vegas, Nevada.

Tretji bratoh se nahaja pa v Louisiani njegov naslov je: Pfc. John Dolence, Medical Detach. Stati Hospital, Camp Clairborne, Louisiana.

Včeraj je šel v službo Strica Sama Fran Dragolič, sin Mr. in Mrs. Draič iz 17904 Brazil Rd. Frankie bil več let uslužben pri Thpson Products Co. želimo mu srečo in pa zdrav povratek.

Za 10 dni prišel domov na dopust na Pfc. Stanley F. Unetic, sin Mr. in Mrs. John Unetic iz 1 E. 76. St. Stanley služi garniziji Turner Field, Quco, Va.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

53 No. 157 Tue., July 6, 1943

Dodekanezi

V splošnem so javnosti Dodekaneški otoki malo znani, toda ker bodo v bližnji bodočnosti igrali skoro gotovo zelo veliko vlogo, naj se nekoliko pomudimo pri njih.

Dodekaneški otoki leže v vzhodnem Sredozemlju, daleč od Sicilije, Sardinije in Korzike, katere v tem času obiskujejo ameriški bombniki, da zbijejo Italijo iz vojne.

Dodekanezi so skrajni vzhodni del italijanskega imperija, kar ga je še ostalo. So zelo važni in zavezniški so jih vključili v svoje čiščenje Sredozemskega morja. Dodekanezi in bližnji otoki so odskakovalna deska za invazijo Evrope. To otočje, ki leži med Grčijo in Turčijo, bodo ključ za pot v Črno morje, koder bo potem možno dovažati potrebščine Rusiji.

Zato najbrže ne bo dolgo, ko se bo ameriška bojna sila zapletla v vojno tudi v tem delu sveta, ki ima zelo pisano zgodovino zadnjih 3,000 let. Dodekanezi imajo brazgotine številnih vojn.

Zavezniki so pričeli napadati v vzhodnem Sredozemlju. To je predhodnica ofenzive proti južni Evropi. Predno morje zavezniki začeti z invazijo južne Evrope v tem kraju, morajo imeti v svoji posesti Dodekaneze, ker ovirajo pot enemu izmed dveh sunkov v južno Evropo.

En sunek bo, vsaj računamo na to po intenzivnem bombardiranju italijanskih posesti, na Sicilijo, v Italijo, preko Jadranskega morja v Jugoslavijo in Nemčijo. Drugi sunek bo pa direktno na Balkan iz Sredozemskega morja. Morda bodo zavezniki izvedli oba ta sunka istočasno ter prišli na Balkan z dveh strani, pa ga popolnoma iztrgali iz rok Nemčiji.

Dodekaneško otočje leži na križpotju med tremi kontinenti. Ta njih lega je bila vzrok, da so občutili že toliko vojaških operacij v svoji zgodovini. Njih prebivalci so večinoma grški ribiči. Fenicijske, rimske in grške vojne so razsajale okrog tega otočja.

Dodekaneze so že imeli v posesti Benečani, Turki in zdaj jih imajo Italijani. Obstojajo iz trinajstih otokov, dasi pomeni ime "dodekanez" v grščini številko dvanajst.

Italijani so močno utrdili največji otok v tej skupini Rhodes, ki leži blizu turške obale in ki se obrača severno proti Dardanelam.

Zavezniki imajo v bližini Dodekanezov močne baze v Egiptu, Siriji in po drugem Osrednjem vzhodu, odkoder jim bo prav lahko bombardirati to otočje, kadar bo to prišlo na njih vojni red. Na otočju so močne italijanske in nemške enote, katere bo treba streti. Z angleškega otoka Cipra je samo 250 milj do Dodekanezov.

Kadar bodo imeli enkrat zavezniki v rokah Dodekaneze, bodo lahko operirali na vse strani. Ako se jim bo zdelo potrebno, bodo od tukaj lahko tudi okupirali otok Kreto, ki leži južno-zapadno, ali pa Kreto obšli in prodirali proti Balkanu iz Dodekanezov s tem, da bodo šli od otoka do otoka v Egejskem morju. Otok Kreto leži direktno severno od Tobruka v Afriki, torej bi ga zavezniki lahko napadli, kadar bodo imeli v rokah Dodekaneze, od dveh strani hkrati.

Od Dodekanezov do balkanske celine, to se pravi do najbolj možne točke za invazijo, Soluna, je komaj 400 milj. Tukaj so zavezniki strli leta 1918 centralne sile in tukaj se bo najbrže zdaj ponovila ista igra. Grki so prepričani, da bo zavezniška armada nekega dne stopila na suho pri Solunu. To je skoro gotovo, toda zavezniki se morajo najprej polastiti Dodekanezov, odkoder bo armada krila zračna sila iz tamošnjih oporišč.

Kadar bomo torej čitali, da so zavezniki začeli napadati Dodekaneze, bomo lahko računali z dejstvom, da invazija na južni Balkan ni več daleč.

Ogromna produkcija živil

Ako občutimo pomanjkanje tega ali onega dela naše prehrane, se čudimo, da je to v tej deželi izobilja sploh mogoče. Poglejmo samo kaj bomo letos producirali v prehrani in potem se bomo vprašali, kako je mogoče, da ne dobimo v grocerijah in mesnicah tega, kar bi radi.

Ameriški farmerji bodo letos zredili 30,000,000 glav goveje živine za klavnice. To je 2,500,000 glav več kot lansko leto. Dalje bodo zredili 100,000,000 prašičev in 24,000,000 ovac.

Vrhu tega imajo ameriški farmerji danes 27,000,000 molznih krav, kar je tudi rekord. Te krave bodo dale približno 119,000,000,000 funtov mleka, 2,200,000,000 funtov sirovega masla, 1,000,000,000 funtov sira.

Potem se pričakuje, da bodo farmerjem znesle kokoši najmanj 5,545,000,000 ducatov jajec in da bodo kokle ali valilni stroji izlegli 4,000,000,000 funtov kokošjega mesa.

Vrhu tega je na ameriških farmah ostalo do 3,000,000,000 bušljev koruze od lanske letine in najmanj 1,000,000,000 bušljev pšenice.

Človeku se skoro zvrtil v glavi, ko premišlja te ogromne številke. Zato ne more zapopasti, kako je to, da ta ogromna hrana ne doseže odjemalca. Dva vzroka sta. Eden je ogromno nakupovanje od strani armade in pa vlade za posojilni sklad, iz katerega zalagamo zaveznike, drugi pa je način,

BESEDA IZ NARODA

BARAGA GA NI MARAL

P. Bernard OFM

To pisanje bi moralo imeti vse drugačen naslov in naj bi popisovalo, kako se je izvršila Baragova proslava v L'Ansu in v Marquetteu na dan svetih apostolov Petra in Pavla pred nekaj dnevi. Obljubil sem namreč Ameriški Domovini, da bom tisto slavnost popisal. Razume se, da sem se je mislil tudi udeležiti, da bi mogel pisati kot človek, ki je vse sam videl in slišal. Prišlo je pa vse drugače in zdaj niti ne vem, če sem dolžan pisati ali ne, saj me je od obljube odvezal sam — Baraga.

Vendor bom pisal, ker drugače še tega ne morem povedati, da ne bom pisal in zakaj ne bom pisal. In ko pričujem pisati, je najbolj pametno, da takoj povem, da ne mislim preveč modro pisati. Tudi ne vem, kako dolgo klobaso bom napisal. Zato se je najbolje takoj zneni z urednikom in naročniki Ameriške Domovine. Zmeniti se je pa treba takole: Prav nič ni "mus," da pridejo moje pričujoče vrstice v tisk. In če pridejo v tisk, ni prav nič "mus," da jih kdo bere. Zdaj pa — kakor kdo hoče!

No torej! Rečeno je bilo, da odhaja vlak proti L'Ansu blizu Marquettea v Michiganu v ponedeljek zvečer, dne 28. junija 1943. Ob desetih dopoldne da bo v L'Ansu slovesna škofovska služba božja v cerkvi sv. Petra in zraven primerna pridiga za proslavljanje stoletnice odkar je bil prišel Friderik Baraga v L'Anse za indijanskega misijonarja in župnika, takorekoč. Popoldne istega dne je bilo na programu romanje na Fairchildu, kakih 22 milj od Willarda. Proslava se je odvila tam, kjer je bila tudi napovedana letna seja Baragove Zveze. Ta program je bil zamislil sam marquetteški škof Most Rev. Magnier in poslal povabilo vsem slovenskim duhovnikom križem krašem Amerike.

Ko sem bil prišel iz New Yorka skozi Cleveland v Lemont, in sicer okoli dva tedna pred napovedano slavnostjo, je bilo rečeno, da poideva slovenske frančiškane zastopat na slavnosti P. Aleksander in moja malenkost. Oba sva rekla ja in čakala, da pride težko pričakovani dan. In sva bila zraven zelo radovedna, koliko bo drugih in odkod bodo prišli. Nekaj sva poizvedovala in tudi zvedela, prav veliko pa ne.

Tiste dni je pa prišel v Lemont z Willarda v državi Wisconsin odnotni župnik, oče Rafael Stražisar OFM. Prišel je v Lemont na letne duhovne vaje. In je izrekel željo, da bi smel po duhovnih vajah za nekaj dni v Cleveland, kjer bi rad pogledal svojo mamo in še kako drugo prijazno lice, ki jih ima tam ne vem koliko. Iskal je med lemontskimi ljudmi človeka, ki bi šel za dve nedelji na Willard in namesto njega držal faro svete Družine v primeren redu in orengi. Ker v Lemontu v teh časih ni prevelike izbire ljudi, ki bi mogli iti držati red v kako faro, zraven pa še pošiljati zastopstva na kake slavnosti, je nastala majhna zadrega. Meni sicer zlepa ni treba dvakrat reči, naj grem na Willard, vendar na dveh krajih naenkrat niti jaz ne morem biti, čeprav zlobni jeziki govorijo, da me je najti povsod in nikjer.

Oče Rafael je razborit mož in je dejal: Pojdi na Willard za nedeljo pred Baragovo slavnostjo, opravi službo božjo v ondotni cerkvi, pa na procesijo sv. Rešnjega Telesa ne pozabi.

Ko smo izstopilsmo dobili še od zunaj nekatere potrebne moče, zakaj praviš hip je začelo deževati. A še pod streho ni bilo moči prav precej, zakaj izstopilsmo na nasprotni strani od tja, kjer ni strehe. Dolgi k je stal na svojem mestu in pet minut, potem se je zel počasi premikati in nam keno dovolil, da smo za njem repom skočili preko tračnoda strehe. No, do takrat o bili že

Spravim se torej na vlak v soboto zjutraj, ki je odhajal iz Chicago in je napovedoval, da se misli ustaviti sredi popoldneva na Fairchildu, kakih 22 milj od Willarda. Proslava se je odvila tam, kjer je bila tudi napovedana letna seja Baragove Zveze. Ta program je bil zamislil sam marquetteški škof Most Rev. Magnier in poslal povabilo vsem slovenskim duhovnikom križem krašem Amerike.

Ko smo izstopilsmo dobili še od zunaj nekatere potrebne moče, zakaj praviš hip je začelo deževati. A še pod streho ni bilo moči prav precej, zakaj izstopilsmo na nasprotni strani od tja, kjer ni strehe. Dolgi k je stal na svojem mestu in pet minut, potem se je zel počasi premikati in nam keno dovolil, da smo za njem repom skočili preko tračnoda strehe. No, do takrat o bili že

Najprej je oko obstalo na novem "nebu," ki je stalo sredi cerkve pripravljeno za procesijo naslednji dan. Zvedel sem že bil, da je to nebo napravila umetnica v finih ročnih delih, Mrs. Johana Artac. Zato in pa ker je tako brž v

primerno mokri. Z dežjem je prišel hladan veter in le za piko je manjkalo, da nas ni pošteno zabeležilo. Čuden svet?

Take neprijetnosti je mene in brata Pavla, ki je z menoj potoval, rešil Janez Toloni, ki je čakal za postajo na naju s karo očeta Rafaela. Brž smo se spravili vanjo in jo pogнали proti Willardu. Zdaj sem se šele živo zavedel, da se peljemo na Willard, in zdalo se mi je, da se to pravi — v stari kraj. Zazel sem si, da bi z nami vred sedel v karo tisti Jaka iz Clevelanda, ki je nekaj dni poprej pisal v Ameriški Domovini o "Kranjčem Tonetu" z Willarda. O tistem Tonetu, ki mu tukaj pravijo tako kot Jakatu v Clevelandu, namreč: Mr. Debevec. No, sama želja ni mogla pričarati Jakata v našo karo, zato sem na tistem sklenil, da bom izročil Mr. Debevcu na Willardu pozdrave od Mr. Debeveca v Clevelandu.

Ko sem take sklepe delal, sem sam opazil, in tudi Toloni Janez in brat Pavel sta opazila, da se napravljajo gori v oblakih nad nami grde reči. Ni še bilo čas za temo, pa je bila vse okoli nas. Ni prihajala od goste hoste, skozi katero nas je vlekla kara, prihajala je od zgoraj, kjer so se zbirali svinčeni oblaki v taki množini, da bi človek slutil v njih kakega pol vesoljnega potopa. Kmalu je res začelo padati in je padalo zelo zares. Janez Toloni je pravil, da so imeli letos že sila dežja, toda pretekli teden da je bil sončen in vroč. Na, zdaj se pa spet obeta ... Farmanji da so imeli radi mokrote že precej škode, poleg škode pa še vse več skrbi.

Že smo rinili po blatni cesti mimo prvih willardskih Slovencev. Ali bi se pri kom ustavili za en dober večer ali bi se ne? Ko smo prišli do hiše Mrs. Hrvat, je kazalo, da se misli celokupno podnebie prustiti nad nas kot en sam ogromen pretrgan oblak. Takrat sem se spomnil, da bi se spodobilo začeti novo življenje na Willardu s čašo belega mleka in da bi sploh ne bilo napačno, če bi šli malo pod streho. In smo res zavili na levo in našli Hrvatovo mamo in sina Rudita doma. Veselo smo se pozdravili in bilo je tudi mleka za potrebo in več. Mama je povedala, kako se jim godi in kaj je bilo novega v hiši, odkar se nismo videli. Med tem se je zunaj pošteno izlilo in smuknilo smo nazaj v karo. Črna pod nebom se je gnala proti jugu, nad Willardom se je pa vsaj mimogrede pokazalo sonce in razsvetlilo nekaj belih hiš ter srebrno jabolko na cerkvenem stolpu. Vendar ne za dolgo — spet se je začelo zbirati za griči in se gnati proti jugu. Ali bo vsa noč taka, ali bo tak tudi jutrišnji dan, ko ima biti — procesija?

Brž sem pogledal, kaj je novega na Willardu v teh šestih ali sedmih letih, odkar ga nisem videl. Aha! Cerkev je obita od zunaj z navidezno opeko. Včasih je bila cerkev bela, zdaj je rdečkasta. Zupnišče ima zaprt porč, včasih je bil odprt. Ravno nasproti župnišča preko ceste stoji nova garaža, včasih je bila stara in podrti zadaj za cerkvijo. Izpred cerkve proti društveni dvorani in nazaj do župnišča vodijo okrašene zelene veje — priprava za procesijo. Dolgi obcesti stoji lična nova hišica Mrs. Lukas. Tudi tam na vasi, oziroma v willardskem "down-townu," se kažejo neke nove reči, pa jih bo treba iti bolj od blizu pogledat, kadar bo prilika. Stopimo zdaj v cerkev.

Najprej je oko obstalo na novem "nebu," ki je stalo sredi cerkve pripravljeno za procesijo naslednji dan. Zvedel sem že bil, da je to nebo napravila umetnica v finih ročnih delih, Mrs. Johana Artac. Zato in pa ker je tako brž v

oko padlo to nebo, sem si ga mimogrede ogledal in ugotovil, da je lepo delo, ki poje čast svoji mojsterici. Kar pod nebom sem jo mahnil proti oltarju in pozdravil Gospodarja, kot se spodobi. Takoj sem pa tudi vrgel pogled iz obeh oči na novi tabernakelj in na "liturgični" oltar, ki ga je prav lepo preuredil že prednik Fr. Rafaela, to je Father Marcel Marinšek, tudi clevelandski rojak. Jaz sem moral priznati in zdaj tudi zapisem, da mi je prav všeč in ne vem, zakaj ga nekateri Willardčani nimajo radi, kot sem slišal praviti. Pa je le prav dostojno urejen in naredi vse potrebne vtis za povzdigovanje srca k Bogu. Lep je mogočen križ, ki visi nad oltarno mizo, in je delo (razen "Boga" na njem), že omenjenega Mr. Debeveca, o katerem sem že iz "starih časov" vedel, da je izvršten ustvarjavec raznih lesenih izdelkov.

Med takim ogledovanjem je potoke čas in nastala je res noč. Treba je bilo še poiskati razne zapiske in oznanila za drugi dan, voščiti dober večer sosedom, ki nosijo znani naslov Happy, pa je bil dan približno pri kraju. Nak, zakaj ne bi poklical na telefon še g. Novaka v Greenwoodu, ki smo mu včasih tam na Dobrovi rekli "Marinkov Johan." Toda ni se oglašil. Pozneje sem zvedel, da je šel iz spovednice še tisti večer k bolniku. No, pa lahko noč!

(Dalje prihodnjič.)

Vse polno grobov

Vse na okrog je polno grobov. Nekdaj je bilo vse polno porok v okrožju cerkve sv. Vida, zdaj se oglašja iz visokih lin le mrtvaški zvon, ki naznanja slovo, zdaj temu zdaj onemu pionirju: očetu, materi, medtem pa še mladim, ki se pridružujejo vsi v le prerane grobove.

Težko je slovo, najtežje se sinov in hčera od matere, ali pa matere in očeta od sina in hčere, ki sta prerano odšla. V zadnjih dnevih je bilo vse polno te in take žalosti!

Jok se je razlegal, mati je neutolajljivo plakala govoreč v svojem sreč z Marijo: "Sin, zakaj si nama storil toliko žalosti?" Tako sta neutolajžena plakala oče in mati Rozmanova. Rana, njima prizadejana je dosmrtna, nepozabljiva. Vsak, ki je bil priča prizora matere in očeta, soproge in otroka, se mu je krčilo srce in solze so se udrale zbranim nad tem, kar je občutilo srce matere, ki ljubi otroka in ki želi, da bi otrok bil srečen na svetu. Taka mati prav lahko toži z besedami: "Zakaj si nam storil toliko žalosti?"

Zadnje dneve so nam pobrali grobovi zočet take, katere smo ljubili in spoštovali. Odšli so pred nami, molimo zanje rekoč: "Za tiste, ki so odšli pred nami." Do groba jih spremimo, njih trupla zakrije zemlja, njih duša, ki je neumrjoča, nadaljuje življenje. To je ob grobu za nas še edina tolažba, ker vemo, da niso zgubljeni, da nismo od njih za vselej ločeni, le časno nas je grob razdvojil. Zato je tako umetno pravilo, ki se glasi: "Ne žalujte, kakor tisti, ki nimajo vere." Edina tolažba je še, ki je daje vera, drugače bi bila ločitev pri grobu tako težka, da bi jo mnogi ne mogli prenesti. Toda, ko pesem nam zadoni: "vidimo se nad zvezdami ...", se posuše solze in upanje na svidenje nad zvezdami se poraja v sreč in vdani v božjo voljo se vračamo z prepričanjem, da je tako odločeno, bilo je za vse one pred nami, ki so odšli in bo za nas, ki še ostanemo do časa, ko bo tudi nam zazvonil mrtvaški zvon.

Ko sem že stoterim in tisočim pogrebom prisostvoval, sem videl, da je najtežja ločitev otrok od staršev, osobito pa od mater! Mati in sin, mati in hčere, to je vez nerazdružljiva, posebno še v družinah, kjer je zana-

vest prave ljubezni otrok in staršev tako velika, tako močna, kakor so priraščene korenine do debela kakor pokajo korenine, ko se ruši hrast, tako pokajo srce, ko se utaplja truplo drage matere ali očeta v grob.

Zadnje čase se ponavlja vse to tako pogosto, da moramo računati, da bo v nekaj letih izumrla naša prva generacija zaslužnega slovenskega naroda. To bo ogromna izguba, ki se ne more nadomestiti. Izguba teh slavnih mater, teh tako skrbnih in ljubeznivih mater, ki so toliko storile v novi domovini za svoje družine in pri tem storile poleg tega za dobro vero in naroda, da nobena še tako debela knjiga vsega tega ne mogla popisati ali obseči v svoje predale.

Naj bo mimo grede v dolgeh vrstic omenjeno za primer dveh imen, to kar se tu omenja na ime ene ali druge osebe, velja za vse druge matere slovenskega rodu, vsem naj velja slava za njih delo in trud. Če je narodu zdrav, zaveden, veren in napreden, gre to v kredit materam. Vsaki hiši je mati tisto bitje, katerega je odvisno vse drugo, vsa prisrčnost, vsa ljubezen, vsa negovanje otrok, katerim mater polaga v srca negovanje za svoj čnejši življenje na svetu med drugimi narodi.

Poglejmo nazaj, odkod vse izhaja in se je naselilo z našimi naselji iz borne pa živahne domovine v novo domovino Ameriko? Vrle hčere iz slovenske vasi in vasic, iz fara in trgov, dospеле sem v to za narode v ljubljeno deželo, ne iz visokih sol, pač pa iz sol domačije, kjer sta oče in mati vsajala v sva svojih sinov, mati pa svojih hčera, ki se bodoče življenje, ki bodo doživeli v tujem svetu. In kratki tudi se je trgalo srce ubogi materi, ko je videla odhajati svet svojo hčer in sina. Za njima je zadnjikrat klicala: "hči, če že greš, pojdi, toda, pozabi Boga in On te ne bo pozabil! Tako popotnico so dale skrbne matere svojim mladim hčera na pot v tujino! In besede so bile dragocene, da, te so bile, ker so zvenele v ušesih; nikdar ni zamrl glas naših dragih mater, ko so hčere napljevale pot življenja. Kakor ni mogla mati pozabiti, ni mogla srce in duša hčere in sina pozabiti matere in očeta.

To je tisto, kar imenujemo domov. (Dale na 3 strani)

Mož je prišel precej pozno domov. Najsi se je še tako trudil da bi ga žena ne slišala, pa se mu to ni posrečilo. Zbog tega ga žena nahruli:

"Torej si se končno vendar privlekel domov! Koncem kot da je pa domača hiša vendar najboljši prostor, kaj ne?" "Šur da je! Kam pa na grem, ko so pa že vsi saluni zaprti."

"Kako se pa kaj razumeš tvoj stric in njegova žena?" "Imenitno, da bi se boljše mogla! Dve leti ni šel stric iz hiše."

"Vidiš, to je ljubezen, da se reče."

"Ti lahko temu rečeš ljubezen, zdravnik pa pravijo, da je to revmatizem."

"Ali veš, kdo je danes največji diktator na svetu?" "I, kaj ne bom vedel, saj sem poročen z njo."

Ko mu je nametala vse očitek, ki si jih je mogla v naglici domisliti, mu je za nameček navrgla še: "Ti, to pa rečem, take žene kot sem jaz, ne bo nikdar več dobil in je ne boš."

"Kdaj sem pa rekel, da hočem še kdaj tako," ji vrže on nazaj.

Sanje

Spisal Ksaver Meško.

Zganci, ki so me čakali v pe-
ti od kosila, mi niso šli nič
prav v slast, dasi sem jih sicer
za žive in mrtve rad jedel.

Potem sem gnal na pašo. A
tudi na paši nisem bil miren.
Mislil so mi venomer silile do-
mov. Vedno so iskale klopko,
prez prestanka so se pečale z
njim.

"Ko bi ga kar zdaj kdo od-
nesel, mrtveci ali kdorkoli. Da
ga več niti bilo ne bi, ko zvečer
priznem domov."

A je bilo! Prav na istem me-
tu, kamor sem ga po šoli skril,
sem ga našel zvečer. "Živa du-
ša se ga ni doteknila." — sem si
moral priznati na prvi pogled.
In ne zakrivam in ne tajim:
priznal sem si to ne z veseljem,
ampak s precejšnjo žalostjo.

A spet sem dajal in delal
am sebi pogum, da se obranim
zvečnega nemira in tesne skr-
ni.

"Saj ničesar ne bo! Kaj bi
tudi bilo?"

Ko sem po večerji, ki mi ni
šla v slast kakor poprej zganci
in legel, pa so me spet strašile
prijazne misli.

"Mora me bo nocoj tlačila,
čutim. Ko mi le krvi ne bi
bila."

Si tiho grozo sem mislil na
množice čudne zgodbe, ki jih je
Anipovedoval od dolgih zimskih
večerih o mori in njeni krvoloč-
ni stric kovač. Sicer mi je
tako ležala na srcu in
mislil in je oboje hudo te-
žilo.

Druge večere sem komaj le-
žal, pa sem že spal; če nisem
spal že na klopi ob peči, že
med večerjo, in me je oče spe-
ljal in brez večerje zanesel v
posteljo. A nocoj ni bilo span-
ja. Mislal sem z očmi, da bi se
hitreje zaprle v sladkih sa-
hah. A se niso. Zdaj zdaj sem
in napol odprl in sem se za-
del v omario, v kateri je bi-
shranjeno tuje, ukradeno
klopko.

Kakor bi iskal pri njem po-
moč sem se ozrl od omare na
steno. Sedel je na postelji ob
soproti steni sobe in je mo-
dolgo je molil vsak večer.
A mizi je ob tem gorela svetil-
ko je odmolil, jo je ugas-

"Pa očeta pokličem, če bi res
bilo."

Ta misel me je precej poto-
žila. Veliko zaupanje sem
imel v očeta, v njegovo veljavo
moč.

Polagoma sem zadremal, tr-
no sem zaspal.

A glej, nenadoma se je zge-
lo pred menoj, zasvetilo se
je noči. Kakor bi padla iz
neba ali zrasla iz tal sobe, ker
v sobo se gotovo niso od-
stali ob postelji dve
kavkazni, zaviti v dolge, snežno-
bele plašče, velikim plahtam
podobne. Prav take so bile na-
šle v velikih starih knjigah,
jih je imel stric kovač za-
prijene v svoji skrinji in nam
je pokazal, ako je bil kdaj
sebo dobro volje.

"Oče!"
Hotel sem krikniti, poklicati
očeta na pomoč. A glasu ni bi-
lo iz ust. Grozen strah mi je
iskal grlo. Jezik mi je ležal
ustih kakor kos svinca. Hotel
sem planiti pokonci, bežati k
očetu. A se nisem mogel dvig-
niti. Kakor bi bil okamenel,
sem ležal v postelji. Le misli so
me žive, so nemirno begale na
se strani in so iskale pomoči.

"Vsi dobri duhovi hvalijo Go-
spoda Boga. Če si božje, pojdi
zaj k Bogu Očetu. Če si hu-
man, naj te prežene kri Kristusa-
ve, sem molil in vzdihoval v
eganih mislih. Ker stric, ki
mi zelo dobro znan v kralje-
vu duhov, je trdil, da ta mo-
vica in zarotitev pomaga zo-
v vsakega duha, da prežene
najhuješe in najmočnejše.

A glej, čudo, ta ob postelji

se še zmenila nista zanjo, nikar
da bi odstopila in zbežala.

"Pregloboko sem zabredel v
pregrehe, zato tudi moja molit-
ev nima več moči."

Velika bridkost se mi je raz-
lila po srcu.

"Kje imaš klopko?"

"V omari."

Odgovoril sem le v mislih,

ker ust nisem mogel odpreti.

Rad bi jima pokazal z roko

proti omari, ker bili sta v sobi

dve. A je nisem mogel dvigniti,

niti geniti je nisem mogel.

Eden je takoj stopil proti

omari, ravno proti tisti, ki je

bilo v njej klopko. Komaj je

naslišno odprl duri, sem že vi-
del, da ima sukanec v roki. Ni-
ti iskal ga nič ni.

V hipu je spet stal ob poste-
lji.

"Pojdi z nama!"

"Oče!"

Spet bi bil rad v smrtnem

strahu zaklical očeta na pomoč,

a spet ni bilo glasu iz ust.

"Brzo, brzo!"

Brzo sem vstal in sem šel za

njima kakršen sem ravno bil, v

sami nočni obleki.

Ne da bi odprli duri, smo sto-
pali iz sobe. Temu sem se celo

ob velikem strahu silno čutil.

Zunaj je bila tiha, čudovita

mesečna noč. Še ko sedaj, po

skoro tridesetih letih, mislim

na njo, kakršno sem gledal v

sanjah, me oamlja spomin na

čudežno, skoro pravljico nje-
no krasoto. Hlevi pred hišo,

veliko dvorišče, cesta, sosedo-
va hiša onstran ceste, vsa do-
lina, vse naokoli je bilo obrito

z jasno, mehko lunino srebrni-
no. Mlaka doli v trikotu dvori-
šča se je lesketala kakor ogro-
men, čisto novokovan dolar. In

vse naokoli je bilo tako nad-
zemsko tiho, kakor se ne bi od-
stvarjenja sveta sem se nikoli

glasila glasna, gromka in trda
beseda v ti dolini, in tako raj-
sko mirno in pokojno, kakor ne

bi se nikoli videla srčnega ne-
mira, trpljenja in žalosti, in ne

bi padla na to posvečeno, devi-
ško zemljo še nikoli žgoča in

grenka solza, in ne bi stopila
nanjo še nikoli noga trpečih in

jokajočih.

Takoj pred hišo je stala ve-
lika murva, mirno in tiho, ka-
kor bi globoko spala. Poleg

nje, ob koruznjaku, je sanjala

hruška, nekoliko manjša. "Ov-
senke" smo pravili hruškam,

ker bi morale biti zrele ob ča-
su, ko so želi oves. A navadno

še niso bile, vsaj vsako leto ne.

Tedaj pa smo jih otroci zelene

klatili. Včasih smo jih, ako so

bile vendar še preveč trpke, in

jih nismo mogli jesti, navezali

na niti ali rogovi in jih obesili

na solnce, seve na kraj, kjer

smo upali, da jih oče ne najde

lahko. "Tako se poprej dozori-
jo in se zmehčajo" smo govorili

med seboj. Seve če nas je oče

dobil na drevesu, ali je zasle-
dil te polzelene obešenke, je

pela šiba.

Pod hruško smo se ustavili.

"Tukaj, vzemi sukanec in ga

zavezuj na hruške. Obesimo jih

na murvo."

"Čemu pač to?" sem v nagli-
ci pomislil. A rekel nisem ni-
česar, nisem upal, ne mogel.

Pokorno sem vzel sukanec.

Hitro kakor mačka, če jo je

podil pes čuvaj, sta sprem-
ljevalca splezala na hruško. Z

rokami, ki so se zdele v meseč-
ni kakor polzabrisane sence, sta

se krepko oprijela vej. In sta

jih tresla, da je listje v tihi no-
či šumelo, kakor bi udarjal po

njem z močnimi svojimi roka-
mi razljuten vihar. Vse deblo

je ječalo in skripalo od vrha do

tal, hruške pa so padale na

zemljo, kakor ko klesti najgo-
stejša toča.

(Dalje prihodnjič)

Kupujmo obrambne obveznice

in znamke!

1943	JUL	1943
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

18.—Društvo Brooklynski Slo-

venci št. 48 SDZ priredi piknik

v prostorih Doma zapadnih Slo-

vencev, 6818 Denison Ave.

25.—Društvo Velebit št. 544

SNPJ ima piknik na prostorih

Doma zapadnih Slovencev,

6800 Denison Ave.

SEPTEMBER

11.—Društvo Comrades, št. 566

SNPJ. Plesna prireditev v

SND.

18.—Društva Spartans, št. 585

SNPJ. Plesna veselica v avdi-

toriju SND.

25.—Carniola Hive, 493 The

Maccabees. Plesna veselica v

avditoriju SND.

26.—Zajednički dan HBZ.

Prireditev v avditoriju SND.

OKTOBER

2.—St. Clair Grove, št. 98

WC. Plesna veselica v Avdi-

toriju SND.

3.—Glasbena matica, opera

in ples v avditoriju SND.

9.—Slovenske Sokolice, št. 442

SNPJ. Plesna veselica v

avditoriju SND.

10.—Circle No. 2 SNPJ. Va-

rietni program in ples v avdi-

toriju SND.

16.—23rd Ward Democratic

Club. Ples v avditoriju SND.

17.—Jugoslovanski pomožni

odbor JPO-SS. Prireditev v av-

ditoriju SND.

23.—Društvo sv. Cirila in

Metoda, št. 18 SDZ. Plesna ve-

selica v SND.

24.—Dramski zbor Ivan Can-

kar. Predstava v avditoriju

SND.

24.—JPO/SS št. 35 v Collin-

woodu priredi velik program v

SDD na Waterloo Rd. Pričetek

ob treh popoldne.

30.—Carniola Tent, 1288 The

Maccabees. Ples v SND.

31.—Comrades, št. 566 SNPJ.

Ples v avditoriju SND.

NOVEMBER

6.—Lodge Commodores, št. 742

SNPJ. Ples v avditoriju

SND.

7.—Glasbena matica. Opera

in ples v avditoriju SND.

11.—Društvo Slovenec, št. 1

SDZ. Plesna veselica v avdi-

toriju SND.

14.—Podružnica št. 25 SZZ.

Proslava 15-letnice v avdi-

toriju SND.

14.—Mladinski pevski zbor

Črički priredi ob 4 popoldne

koncert v SND na 80. cesti, zve-

čer pa ples.

14.—Društvo V boj št. 53 S.

N. P. J. prireditev v SDD na

Waterloo Rd.

20.—Društvo Clevelandski

Slovenci, št. 14 SDZ. Plesna

veselica v SND.

21.—Dramsko društvo Abra-

šević. Predstava v avditoriju

SND.

VSE POLNO GROBOV

(Nadaljevanje z 2 strani)

ša in sree. To je podedovana zla-

ta in častna navada od naših in

po naših starih prednikov. Stre-

žen kder tega ne zametuje in se

ttega ne sramuje! Srečen, tri-

krat srečen! Kako hitro življe-

nje beži, to vidimo sedaj, ko zre-

mo nazaj in ko okrog nas moli

vse polno svežih grobov. Sedaj

niso več redki slučaj, sedaj so

dnevni dogodljaji, še več kot to,
sedaj so trije ali še več na en
dan. Kakor zgoraj omenjeno,
enkrat so se vrstile številne po-
roke, danes se vrste neprenehne
vrste pogrebov. Ali ni to velika
življenska sprememba? Ali nam
ne daje to, da resno in trezno mi-
slimo na kratkost bivanja na
svetu? Da, kako dragocen je živ-
ljenja čas! Kako pametno je,
da ga preživimo v veri in medse-
bojni ljubezni, potem ne bo ob
grobu tako težka ločitev, marveč
polna upanja, da se snidemo z
njimi nad zvezdami.

Zadnje nedeljo, 20. junija, sta
se zopet poslovili dve zaslužni
materi: Josephine Jereb (Lah)
in Marija Mlinar. Skoro isto-
časno sta odšli v boljši, večni
svet. Obenem so bile skoro ene
starosti, tudi po telesni obliki si
podobne in po njihovem življe-
nju vzgledni materi. Naneslo je
tako, da sta tudi obenem ležali
na mrtvaškemu odru ter druga
za drugo bile odpremljene, eno
uro razločka na času, v isto slo-
vensko farno cerkev z sočutnim
spremstvom njih dragih doma-
cih, sorodnikov in prijateljev.

Z obema sem bil v življe-
nju poznan osebnost. Dočim je
bila Mrs. Mlinar tiha in domo-
ljubna mati v krogu svoje dru-
žine kot učena in zmožna ku-
harica, več let podvržena srčni
bolezni, ni mogla ali želela
iz doma. Dom ji je bil sveti-
šče, soprog in dobro odgojena
sina, so bili vse njeno bogastvo.
Ko sem po opravih večkrat
obiskal njih hišo radi umetnih
del sina Matha, sem se prepri-
čal tudi o veliki gostoljubnosti
te blage matere, ki je verova-
la, da bo vse, kar stori za dru-
ge, enkrat nagrado in popla-
čano. Priznam, da me je pro-
it moji volji tako rekoč primo-
rala, da sem tudi s seboj nesel
domov za pokušnjo kaj od pe-
civa, za kar je bila ona tako
rekoč umetnica.

Neki prijatelj, ki je tudi več-
krat šel rad v vas k Mlinarje-

vim, se je izrazil takole: "Po-
vem ti, da sem rad šel k Mi-
narjevim, toda, ker je bila
Mrs. Mlinar vedno tako gosto-
ljubna, se mi je zdelo, da je
bolje, da ne grem, ker bi jo z
mojim obiskom samo oškodo-
val, kajti njena velika dobro-
družna gostoljubnost je bila ta-
ko močna, da je šla preko me-
re domače gostoljubnosti." Ta-
ko se strinjam z izjavo tega
moža, ker se je meni tudi ta-
ko videlo. Toda, sedaj se te-
mu ne čudim. Rajna je slut-
ila, da ne bo imela vedno pri-
like delati dobra dela za pla-
čilo po smrti. Večkrat je tu-
di potožila, da se počuti boleha-
na in da je od časa do časa ne-
varno bolna in tako se lahko
dogodi, da vsak čas srce odpo-
ve utripati. Da, bila je previd-
na in modra žena, bila verna in
dobra mati, ki je čuvala njene
sinove, kakor punčico svojega
očesa.

Josephina Jereb je bila hči
narodno zavedne rodovine La-
hove. Njen brat, dr. Ivan Lah,
je bil v stari domovini učenjak
in pisatelj znan daleč naokrog.
Oče rajne, Ivan Lah, kot ko-
renina in pravi tip slovenskega
delavca, je bil v Clevelandu
znan raznašalec Ameriške Do-
movine, pravi demokraciji čen-
mož, neklonjen borilec za slo-
vensko probujo — narodnost
in doslednost, kateremu je bil
vsak dolžan spoštovanje. Ta
se je vrnil v domovino in tam
počiva v domači grudi. Od nje-
ga je rajna prejela nauke v ot-
ročjih letih z nasvetom za pra-
vično življenje, ki naj bo v to-
liko, da bo živela z narodom,
versko in narodno. Kako v ži-
vo si še predstavljam njenega
očeta, Ivana Laha, ki je bil
brat našega pionirskega trgo-
ca Alojzija Laha, ki je nam Slo-
vencem prvi nastavljal domačo
grocerijo, kjer se nadalje vodi
še danes po njegovih nasledni-
kih istotaka obrt, naj bo ob tej
priliki tudi njemu izrečen blag
spomin, saj je mnoge naslil
brez plačila na tem svetu in bil
mnogim v pomoč, take naj bi
narod vpisal v zlato knjigo na-
rodnega vestnika, kajti delali
so trdo, veliko in le malo ur
dnevno so si dali počitka. Vse
to zato, da so svoje družine
vzgojili in družinam drugih, ki
so se nahajale v veliki potrebi,
pomagali. Slava takim pionir-
jem in njihovim

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

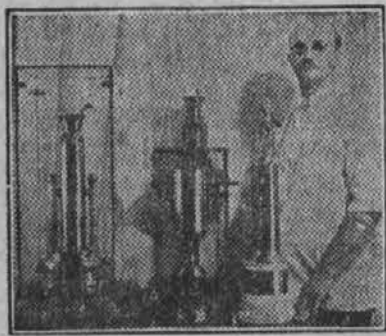
"Zveličar sveta, potem je to res," je vzkliknil menih. S sklenjenimi rokami je stal poleg postelje in je ves pretresen opazoval tiho spavačico, ki je komaj pred dvanaest urami prišla na samostansko porto in ga je tako ponižno prosila, naj ji daruje vsaj en trenutek, ki je potem pred njim klečala s potnim klobučkom na hrbtu kakor Marija, ki je šla čez gore, in je prejel njegov blagoslov — in s tem blagoslovom se je ločila od tega sveta.

"Grem v Italijo," ji je rekel, "in te ne bom nikoli več videl." Hotel je hoditi po ovinkih, da bi je več ne srečal. — Toda ko je danes ob prvem jutranjem svitu jездil skozi Hal, je slišal na cesti govoriti, da je pobožna Štefana v Štajerdorfu umrla nagle nasilne smrti. Zato je vseeno prišel v Štajer, da jo še enkrat vidi. Toda ona nič več ne ve za to. Zveličar, ki ji je v sanjah poslal bratca kot malega angelčka z belim lističem: Pridi k meni — jo je vzel na svoje Srce. In tam, kjer je nobena mati ne muči več s posvetno ljubeznijo, kjer je noben divji snubec ne plaši več, kjer je noben strog izpovednik ne skuša več, tam sedaj počiva v večnem veselju in neskončni blaženosti, nič več ni uboga Štefka, kakor je tako rada sama sebe imenovala, ampak sveta, srečna, blažena Štefana.

Sedaj je stopil v mrtvaško sobo tudi Albertov potni spremeljalec, kapucin pater Metod. Ko je zagledal čudovito mrtvo deklico, je dvignil roke in je vzkliknil: "O sveta Cecilija, o sveta Cecilija!" Bil je namreč iz Rima, kjer je vsako leto vi-

WIDGOY'S PHOTO STUDIO

485 East 152nd St.
Se priporočamo za izdelavo vseh vrst slik po zmerni ceni. Odprto ob nedeljah

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošiljamo tudi po pošti

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan v sredo.

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmjerne.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
Endicott 4212

deti sveto telo te svete device, ki na dan njenega gozdu med tisoč in tisoč gorečimi svečami počiva visoko gori na oltarju.

Albert pa je rekel: "Oremus, frater! — Moliva, brat!" In pokleknila sta menih in ž njima je pokleknila uboga mati z otročiči vred, ki so se zbudili ob prihodu patrov in so prihitali v mrtvaško sobo.

Albert je molil: "O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli duši Svoje služabnice Štefane, da te v večnem veselju hvali in slavi po Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, Amen."

Potem se je zopet dvignil, pomolil je prst v blagoslovljeno vodo in je v podobi križa poskropil mrljica z blagoslovljeno vodo. Mati je neprestano vase ihtela. Menih jo je s svojo mrzlo koščeno roko prijel za roko in je na pol glasno rekel:

"Žena, vi-se jokate, ker je vaše meso in kri. Toda nikarte se tako grenko jokati. Kot lilija neomadeževana se je ločila s tega sveta, in vi in mi vsi imamo sedaj veliko priprošnjico pri Bogu. Bog ni hotel tega umora, toda v svojem nedoumem sklepu ga je pripustil, da prejme njegova nevesta še v majniku svojega življenja krono dopolnjenja, mi pa se moramo ukloniti in ne smemo mrmrati."

"Saj ne mrmram," je tarnala mati. "O, dete moje, kajne, saj nič ne mrmram, toda odlašaj in te več ne bo nazaj. Oj, kako si bila dobra," je tožila nesrečnica, ki se je zopet sklonila nad mrtvo hčerko in je s prstom gladila njene svetle kodre, ki so venčali njeno čelo. "Vsak krajcar... vsak krajcar... in kuhala... in na otroke pazila... kaj naj storim, jaz uboga ženska, obupati mi je."

"Ne tako, ne tako," jo je tolažil pater Albert.

"Molite, žena," ji je prigovarjal, "molite k svojemu otroku, naj za vas prosi pri Bogu, pa boste lažje nosili."

Tudi kapucinu, ki ni mogel obrniti svojih oči proč od mrtve deklice in je neprestano klical sveto Cecilijo, se je smilila neotolažljiva mati in je rekel:

"Lepo je umrla. Ne trpi več bolečin, pri Bogu poje alelujo. Tudi Marija je izgubila svoje dete, na križu je morala gledati svojega Jezusa, pa je hvalila Boga."

Tedaj je nanovo zaihtela mati: "Seveda, gospod pater, toda jaz sem jo nosila pod svojim srecem. Nesla sem jo na Gorok našljubi Gospe in sem jo ji darovala. O, vi gospodje, noben možki ne more razumeti, kaj mora uboga mati pretrpeti za svoje dete, ne, tega nihče ne ve, kakor samo mati."

Sedaj sta umolknila oba duhovna gospoda in Albert se je spomnil, kako Jezus sam govori o materini bolečini. Nebo je zunaj vedno bolj rdelo, in z ognjenih oblakov, ki so plavali nad Štajrom, je rožnat soj padel v sobo in na sneženobeli obraz uboge Štefane.

Nato je rekel Albert: "Solnce vzhaja za nas, ne pa zate. Nam sije minljivo solnce, tebi pa, blažena nevesta Kristusova, sije solnce pravice, ki je Jezus Kristus, tvoj večni ženin. Solnce prihaja; bo li razkrilo morilca? Veliko umorov je že gledalo božje solnce na zemlji, pa še nikdar ne tako sramotnega in ostudno grdega, kakor je umor, ki se je izvršil na Štefani." Oči so se mu svetile v ognju svete jeze, ko je nadaljeval:

"Žena, se vam li kaj zdi, kdo

je to storil? Li koga sumite? Kar povejte, to dejanje kliče do neba za maščevanje." Pred njegovim plamečim očesom je že trdno, neomajno stalo od Boga proketo ime. — — —

Uboga žena se je s krvavimi, objokanimi očmi ozrla sedaj na mrtvo dete, sedaj na menih in je ihtela rekla:

"Prečastiti gospod, kaj jaz vem, kdo je to storil. Moje ubogo dete je mrtvo in ne bo vstalo nikdar več. Henrik Hendel..."

Prijela se je za čelo in je umolknila, on pa je vprašal s pekočo napetostjo: "Kaj, kaj je s tem?"

Sveterica je šla z roko preko čela in je jokajoč se jecljala:

"O tem ne smem govoriti, tako mi je rekel podžupan. Toda o je res, prosil je moje hčerko za njeno roko, ona pa je rekla ne, in on je bil zaradi tega hud nanjo."

Tedaj je Albert prijel ženo za roko in je živo vprašal:

"Rotim vas pri živemu Bogu, žena, povejte, li res mislite, da je bil Henrik? Resnica mora na dan; nikogar, prav nikogar se ne bojte!"

"Kaj vem jaz, kdo je bil," je javkala žena, kakor bi jo bilo strah, kakega človek naravnost obdolžiti groznega umora: "Moje dete mu ni drugega stalo, kakor da je reklo ne. Da bil hud nanjo, to vem, več pa ne. Pa naj bo, kdor hoče, ropal me je sreče in življenja, to je gotovo, in grd človek je bil, najgorji na vsem svetu, in kamen je imel mesto srca."

Duhovniku pa je bilo jasno: Nihče drugi ni zabol nedolžne deklice kakor Hendelov fant. Toda ni vedel zakaj. Li iz sovraštva do katoliške vere, ali zato, ker mu je tako veljal oče, ali pa, ker mu ni hotela da-

rovati lilije? Bog bo vse razkril. Sicer bo stari Herod hotel komu drugemu napriti grozni čin, da razbremeni svojega fanta in svoje roke umije v nedolžnosti, toda, je silno vzrastel Albert, prej bo moral biti še boj, in sicer proti meni.

Nato se je obrnil k materi: "Ljuba žena, Bog z vami, mi da sedaj greva; moram v svoj mostan, da dobim dovoljenje, ostati tu ves dan, da vidim, če bodo izsledili morilca. Morla bo še treba, da pozneje pričam za Štefano. Tudi hočem poskrbeti, da vašo hčerko prenesejo v kapelo sv. Marjete, da jo tam polože na mrtvaški oder, kakor je bila vsikdar v Štajru navada, tam položiti na mrtvaški oder vse tiste, ki jim je brezbožna morilčeva roka pretrgala niti življenja. Prav je, da bo tam ležala Štefana, da jih veliko pride tja, da molijo zanjo in se priporočijo njeni priprošnjici."

Mati je žalostno prosila: "O, ne nosite je proč, pustite pri meni moje dete, samo en dan še, ne, ne v kapelo, Štefka ostane pri materi."

Albert se je dotaknil rok, ki jih je ubožica v obupu vila:

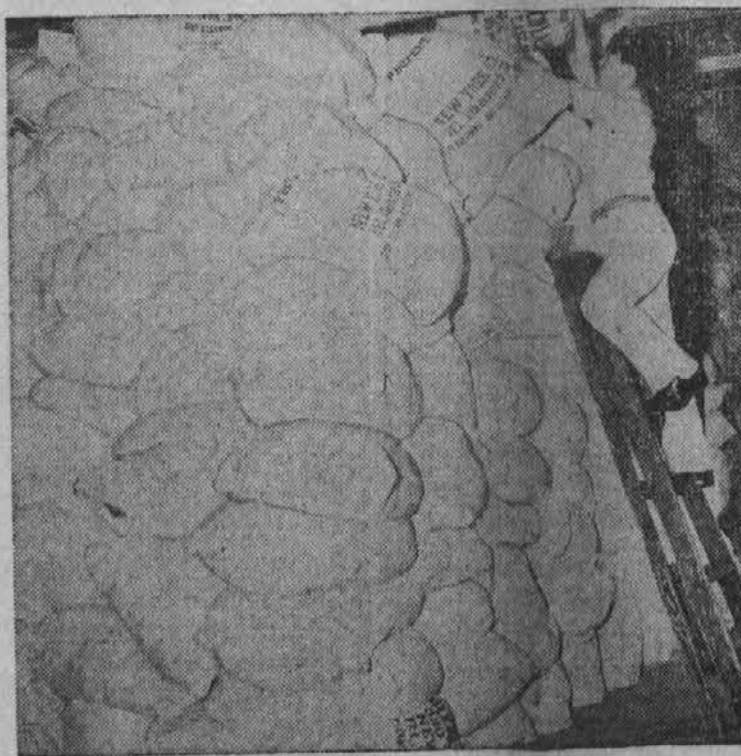
"Saj vam ne bomo vzeli vašega deteta. Hočem le, da leži na mrtvaškem odru, kakor se spodobi. Sicer je pa še čas do jutri."

Mislil je: ako bodo skozi vse mesto nesli to nedolžno telo v kapelo in bodo ljudje videli žalostno, sveto lepoto deviške mučenice, se bo ves Štajer s studom obrnil proč od njega, ki jo e preganjal, in Hendelovemu gospodstvu bo bila zadnja ura, tudi če bi vsled brezbožne zvijače ostal skrit pravi morilec. — Ubogi materi tega ne more do-povedati. Ubogo človeško meso, uboga človeška kri! —

(Dalje prihodnjic.)

Policijski vsepovsod so vedno pripravljeni, da žrtvu-jejo svoje življenje v boju s sovražniki človeške družbe. Newyorški župan La Guardia je ob posebni priliki izročil odklikovanje Mrs. Barbari Miccio vdovi po pokojnem detektivu, ki je izgubil svoje življenje v boju z dvema roparjema.

Pomankanje delavcev v pralnicah se čuti širom de-že. Na sliki vidimo prizor v neki newyorški pralnici, kjer je nakupičnega perila, ki ga pralnica ne more o prave-časuri oprati svojim odjemalcem. "Pa naj bi ženske doma prale, kot to delajo naše pridne slovenske ženske," bi rekli.

1880

1943

Naznanilo in Zahvala

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem prijateljem in znancem, da je nemila smrt posegla v našo družino ter nam iztrgala iz naše srede našega ljubljene soproga in skrbnega očeta

Frank Verhotz

ki je zatisnil svoje trudne oči 3. junija 1943. Pokojni je bil rojen v vasi Horjul pri Vrhniki, kjer je bil rojen 28. februarja 1880. V Ameriko je prišel pred 41 leti.

Tem potom se želimo prav iskreno zahvaliti Rt. Rev. Msgr. Vitus Hribarju za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Dalje naj velja naša prisrčna zahvala vsem, ki so v zadnji pozdrav dragemu nam pokojniku okrasili krsto s krasnimi vencami in sicer: Mr. in Mrs. A. J. Grmek, Mr. in Mrs. Leo Kausek, Mr. in Mrs. John Knific, Mr. in Mrs. Frank Yakos, Mr. in Mrs. E. Bradac, Mr. in Mrs. Frank Christy, Mr. in Mrs. A. Fortuna, Mr. in Mrs. Frank Yakos iz E. 159 St., Mr. in Mrs. Sam Papesch in družina, Mr. in Mrs. John Smrtnik, Mr. in Mrs. Frank Sabec in družina, Mrs. Mary Anzlovar in sin Frank, Mrs. Mary Anzlovar in sin Joseph, Mr. in Mrs. Charles A. Tercek, Mr. in Mrs. L. J. Opalek in sin Richard, Mr. in Mrs. Jack Logar, Russel Murphy, Mr. in Mrs. C. Malnik in družina, Mr. in Mrs. Jack Verhotz, Lincoln Electric Maintenance Dept., Employees of the Perfection Stove Co., Operating Engineers of Republic Steel Project, Employees of Lincoln Electric Co., Boys of Tow Motor Corp. No. 2 Bldg., Tow Motor Welding Shop, Fellow Workers Shipping Dept. Willard Storage Battery Co., U. A. W. Local 88, Personnel Dept., Willard Storage Battery Co., Sosedje iz Holmes Ave., The Octapril Sewing Club in Slovenska zadružna zveza.

Najprisrčnejšo zahvalo izrekamo tudi vsem, ki ste darovali za svete maše, ki se bodo brale za mirni pokoj duše pokojnega in sicer: društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, Mr. in Mrs. F. J. Cimperman, Mr. in Mrs. Anton Vrhovec, Mrs. Mary Anzlovar in družina, Mr. in Mrs. Jack Kuret, Mr. Michael Anzlin Jr., Mr. in Mrs. Carl Hanus, Mrs. Tomazic, Mr. L. Gorisek, Mr. Jack Peklenk, Mr. in Mrs. Jack Verhotz, Mr. in Mrs. J. Koncan, Mr. in Mrs. Frank Yakos, Mrs. J. Batich, Mr. in Mrs. Jurecic, Mr. in Mrs. Novak, Mr. in Mrs. Jos. Somrak, Mr. in Mrs. Raddell, Mr. in Mrs. J. Humor, Mr. in Mrs. Frank Zadel, Mr. in Mrs. Pancur, Mr. in Mrs. Jos. Cadosky, Mr. in Mrs. Ignac Novak, Mr. John Zulich, Mr. in Mrs. J. Tushar, Mr. in Mrs. Kuncic, Mrs. Anna Otonicar, Mr. in Mrs. Frank Gombac, Mr. in Mrs. Frank Sabec, Mr. in Mrs. Yankovic, Mr. in Mrs. Smrtnik, Mr. in Mrs. Frank Matich, Mr. in Mrs. Jursinovic, Mrs. Mary Anzlovar, Mr. in Mrs. Charles Malnik, Mr. in Mrs. Frank Onusick, Mr. in Mrs. Jos. Zaccane, Mrs. Zupanic, Mr. in Mrs. John Poltc, Mr. in Mrs.

M. Roznik, Mr. Fr. Mesec, Mrs. J. Urbancic, Mrs. Frank Roberts, Mr. in Mrs. A. Trepal, Mr. in Mrs. Adolph Tekaucic, Mr. Frank Walland, Mr. in Mrs. Kastelic, Mrs. Zaman, Mr. Frank Oberstar, Mrs. Julia Struna, Mrs. Mary Koljat, Mr. J. Zorko, Mr. J. Roznik, Mr. in Mrs. Simenc, Mr. in Mrs. John Hrastar Jr., Mrs. Fr. Jagodnik, Mr. in Mrs. Anton Erjavec, Mrs. M. Kogovsek, Mrs. Mivsek, Mrs. Mary Thompson, Mr. in Mrs. Alois Knaus, Mr. in Mrs. A. Kovach, Mr. in Mrs. Izanc, Mrs. Ursula Strmole, Mrs. Mary Princ, Mrs. Jack Kuret, Mr. in Mrs. Okicki, Mr. in Mrs. John Yakos, Mr. Markovich, Mr. Jack Strekal, Mr. Carl Marincic, Mr. in Mrs. Narobe, Mr. in Mrs. Gospodaric, Mrs. Fortuna, Mr. L. Kozel, Mr. John Tercek in družina, Mr. Vincent Lapuh, Mrs. C. Grmovsek, Jennie Copic, Mr. in Mrs. A. Sturm, Mrs. Mary Batich, Mrs. Frances Grill, Miss Josephine Tercek, Mr. in Mrs. James Hart, Mr. in Mrs. R. Emser, Mr. in Mrs. Ray Riendau, Mr. in Mrs. George Fee, Miss Mary Smrekar Mausar in Bizily družini, Gornik in Grzybowski družini, Mr. in Mrs. Joseph Verhotz, Mr. in Mrs. John Verhotz, Mrs. Johanna Gorišek, Mr. Frank Surpanick, Mr. Frank Kovacic in društvo Katoliških Borštarnjev št. 1640.

Iskrena zahvala tudi vsem, ki ste dali svoje avtomobile ob priliki pogreba brezplačno na razpolago. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mrs. Pauline Mausar, Mrs. Stanley Bizily, Mr. Frank Yakos, Mr. Frank Yankovic, Mr. A. Sturm in Mr. Charles Malnik.

Najlepša zahvala članom društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in društva Katoliških Borštarnjev št. 1640, ki so prišli pokojnega pokropiti in se udeležili pogreba. Posebna hvala pa nosilcem krste, ki so spremili pokojnega do groba in ga položili k večnemu počitku.

Najlepša hvala vsem, ki ste pokojnega kropili, se udeležili sv. maše ter ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti. Prav lepa hvala vsem, ki ste nam v času bridke žalosti in težke izgube v družini kaj dobrega storili na en način ali drugi. Če smo mogoče kakšno ime pomotoma izpustili, naj nam dotični oprostite, ker se želimo vsem prav prisrčno zahvaliti.

Prav lepa hvala tudi pogrebni zavodu August Svetek Funeral Home za vso naklonjenost v teh težkih dnevih, za vsestransko naklonjenost in izvrstno vodstvo pogreba.

Ljubljeni soprog in skrbni oče! Težko nam je pri srcu, ker si nas vse pre-zgodaj zapustil. Zastonj Te sedaj iščejo naše žalostne oči, kajti odšel si v kraj večnega miru, kjer ni težav ne bridkosti. Žalostni stojimo ob Tvojem svezem grobu ter pošiljamo goreče prošnje k Vsemogočnemu, da Ti podeli zaslu-ženo plačilo v kraju blaženosti. Počivaj sladko do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

LOUISE, soproga

JOSEPH, FRANK, FELIX in HENRY, sinovi

AGNES, poročena Yakos, hči

Brat JACK in sestra MARY MALNIK, oba v Barbertonu

Cleveland, Ohio, 6. julija 1943.